

2) Czy ustawa krajowa, która umożliwia zwolnienie jedynie czarteru całości statku, jest sprzeczna z szóstą dyrektywą?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatków od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

2. a) Czy dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że dokonywana zgodnie z art. 3 dyrektywy notyfikacja właściwemu organowi władzy publicznej może nastąpić dopiero po zakończeniu procedury konsultacji?

b) W przypadku udzielenia na pytanie zawarte w pkt a) odpowiedzi twierdzącej, czy przed dokonaniem notyfikacji muszą zostać zakończone zarówno negocjacje w zakresie uniknięcia lub ograniczenia zwolnień grupowych, jak i negocjacje w zakresie złagodzenia ich konsekwencji?

(¹) Dz.U. L 225, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Berlin w dniu 28 lutego 2006 r. — Annette Radke przeciwko Achterberg Sernice GmbH & Co KG

(Sprawa C-115/06)

(2006/C 131/52)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Annette Radke

Strona pozwana: Achterberg Sernice GmbH & Co KG

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy dyrektywę Rady 98/59/WE (¹) z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy interpretować w ten sposób, że procedura konsultacji w rozumieniu art. 2 dyrektywy zostaje zakończona już z chwilą nieudanego zakończenia bezpośrednich negocjacji między pracodawcą a przedstawicielami pracowników, czy też w przypadku zwrócenia się przez pracodawcę lub przedstawicieli pracowników do przewidzianego przez prawo krajowe zakładowego organu pojednawczego, muszą zostać zakończone negocjacje przed tym organem?

b) W przypadku dopuszczenia tej drugiej możliwości, czy dyrektywa wymaga, aby dokonaniem wypowiedzeń zostały zakończone negocjacje przed organem pojednawczym zarówno w kwestii możliwości uniknięcia lub ograniczenia zwolnień grupowych, jak i w kwestii możliwości złagodzenia ich konsekwencji poprzez wykorzystanie towarzyszących im środków socjalnych?

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-119/06)

(2006/C 131/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: pełnomocnik X. Lewis, adwokat M. Mollica]

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy Rady 92/50/EWG (¹) z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, a w szczególności art. 11, art. 15 i art. 17 tej dyrektywy, ze względu na fakt, że region Toskania i Aziende Sanitarie (zakłady opieki zdrowotnej) tego regionu zawarły w dniu 11 października 1999 r. z Confederazione delle Misericordie d'Italia, ANPAS — comitato regionale toscano oraz CRI — sezione toscana, regionalne porozumienie ramowe o rozwoju transportu medycznego, że w protokole porozumienia z dnia 28 marca 2003 r. rzezone porozumienie ramowe zostało przedłużone, a w kwietniu 2004 r. zawarte zostało, na podstawie uchwały regionalnej nr 379 z dnia 19 kwietnia 2004 r., nowe regionalne porozumienie ramowe, które podtrzymując związki ze wspomnianymi stowarzyszeniami powierzyło im zarządzanie omawianymi usługami w okresie od stycznia 2004 r. do grudnia 2008 r.

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.